

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра українознавства

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор з науково-
методичної роботи
доц. Соломонинко І. І.

20 р.

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

«Українська мова (за професійним спрямуванням)»

(назва навчальної дисципліни)

для студентів-іноземців з англійською мовою навчання

**підготовки фахівців
рівня вищої освіти магістр
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 221 «Стоматологія»**

Основна компонента

Обговорено та ухвалено на на
методичному засіданні кафедри
українознавства Протокол № 8 від
“23” травня 2022 р. Завідувачка
кафедри д.філол.н.
Єщенко Т. А.

Затверджено профільною методичною
комісією з гуманітарних дисциплін
Протокол №4 від “31” травня 2022 р.
Голова профільної методичної комісії
д.філол.н.
Єщенко Т. А.

ЛЬВІВ, 2022

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра українознавства

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор з науково-
педагогічної роботи
доц. Солонинко І. І.

“__” _____ 20 р.

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

«Українська мова (за професійним спрямуванням)»

(назва навчальної дисципліни)

для студентів-іноземців з англійською мовою навчання

**підготовки фахівців
рівня вищої освіти магістр
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 221 «Стоматологія»**

Основна компонента

Обговорено та ухвалено на на
методичному засіданні кафедри
українознавства Протокол № 8 від
“23” травня 2022 р. Завідувачка
кафедри д.філол.н.
Єщенко Т. А. _____

Затверджено профільною методичною
комісією з гуманітарних дисциплін
Протокол №4 від “31” травня 2022 р.
Голова профільної методичної комісії
д.філол.н.
Єщенко Т. А. _____

Навчальна програма дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)» (основна компонента) для іноземних студентів 1-2 курсу стоматологічного факультету, які навчаються за спеціальністю 221 «Стоматологія», укладена старшим викладачем Чикайло І. В. та старшим викладачем Нагорняк О. М. на підставі примірної програми навчальної дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)», що затверджена ДУ «Центральний методичний кабінет з вищої медичної освіти МОЗ України» від 01.06.2017 року та навчальної програми, затвердженої профільною методичною комісією (протокол №4 від 31 травня 2022 року)

Зміни та доповнення до програми навчальної дисципліни на 2022-2023 н.р.

№ з/п	Зміст внесених змін (доповнень)	Дата і № протоколу засідання кафедри		Примітки

Завідувач кафедри українознавства д.філол.н. Єщенко Т. А.
(назва кафедри, прізвище, вчене звання)

УКЛАДАЧІ ПРОГРАМИ: старший викладач Нагорняк Оксана Михайлівна, старший викладач Чикайло ігор Володимирович.

РЕЦЕНЗЕНТ: Конопленко Наталія Анатоліївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української та іноземних мов імені Якіма Яреми Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького.

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни

«Українська мова (за професійним спрямуванням)» для іноземних студентів з англійською мовою навчання

відповідно до Стандарту вищої освіти *другого (магістерського) рівня*

галузі знань 22 «Охорона здоров'я»

спеціальності 221 «Стоматологія»

освітньої програми *магістра стоматології*

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Програма з дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням) для студентів-іноземців укладена для англomовних іноземних студентів закладів вищої медичної освіти України III-IV рівнів акредитації. Навчальна програма дисципліни базується на **вимогах** галузевих стандартів підготовки фахівця (ОПП, ОКХ).

«Українська мова (за професійним спрямуванням)» для студентів-іноземців як навчальна дисципліна:

а) передбачає формування вимови звуків та позначення їх літерами, граматичних категорій різних частин мови, способів українського словотвору, будови різних типів речень;

б) створює базу використання лексичного мінімуму рівня мінімальної комунікативної достатності, що обслуговують в основному повсякденну і соціально-культурну сфери спілкування;

в) закладає основи володіння основними видами мовленнєвої діяльності (аудіювання, діалогічне і монологічне мовлення, читання, письмо і говоріння) і формування мінімальних навичок й умінь фахового спілкування;

г) закладає основи знань медичної термінології, з перспективою їх подальшого використання у професійній діяльності.

Програма структурована на модулі, змістові модулі, теми.

Відповідно до чинних навчальних планів «Українська мова (за професійним спрямуванням)» викладається впродовж I – III семестрів 1-го та 2-го років навчання і має такі види аудиторних навчальних занять як практичні заняття та самостійна позааудиторна робота студентів.

Організація навчального процесу здійснюється за Європейською кредитно-трансферною системою (ECTS), яка орієнтована на можливість визнання навчальних досягнень студентів, незалежно від місця навчання.

Програма дисципліни структурована на 3 змістовні модулі:

Змістовий модуль 1. Вступний фонетико-граматичний курс.

Змістовий модуль 2. Комунікативна граматики української мови.

Змістовий модуль 3. Професійне мовлення. Медична термінологія.

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них			СРС	Рік навчання семестр	Вид контролю
	Всього	Аудиторних				
		Лекцій (годин)	Практичних занять (год.)			
Назва дисципліни: «Українська мова (за професійним спрямуванням)» для студентів-іноземців <i>Змістових модулів 3</i>	14,5 кредитів / 435 год.	0	185	250	1-2 курс (3 семестри)	залік, іспит
за семестрами						
<i>Змістовий модуль 1</i>	5 кред./ 150 год.	0	68	82	1-й семестр	залік
<i>Змістовий модуль 2</i>	5 кред. / 150 год.	0	72	78	2-й семестр	залік
<i>Змістовий модуль 3</i>	4,5 кред. / 135 год.	0	45	90	3-й семестр	іспит

Предметом вивчення навчальної дисципліни є мовний матеріал, викладений у вигляді фонетичного, морфологічного, синтаксичного мінімумів і словотворення, необхідних для формування професійно орієнтованої комунікативної компетентності у студентів з метою забезпечення їхнього ефективного спілкування в академічному, професійному й соціокультурному середовищі.

Міждисциплінарні зв'язки: дисципліна «Українська мова (за професійним спрямуванням) для студентів-іноземців» вивчається протягом 3 семестрів, сприяючи ознайомленню студентів з необхідними знаннями з фундаментальних і професійно орієнтованих дисциплін, а також разом з дисциплінами гуманітарного циклу формує цілісну систему знань студентів у програмі підготовки майбутнього фахівця-медика.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1 Метою викладання навчальної дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням) для студентів-іноземців» є забезпечення іноземних студентів мовними знаннями, вміннями та навичками у різних видах мовленнєвої діяльності, формування й удосконалення вмінь та навичок з усіх видів мовленнєвої діяльності (читання, письмо, аудіювання та говоріння) науково-навчальної, соціально-культурної та навчально-професійної сфери спілкування, формування цілісної системи знань студентів про мову, збагачення словникового запасу іноземців, розвиток усного й писемного, монологічного та діалогічного професійного мовлення.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням) для студентів-іноземців» є :

- формування слухово-вимовних навичок з урахуванням основних особливостей фонетичної системи і артикуляційної бази української мови;
- вивчення основ медичної термінології шляхом опрацювання оригінальних та адаптованих медичних текстів українською мовою;
- формування мінімальних умінь реалізовувати певні типи і види мовленнєвих інтенцій у вербальній формі та відповідно до норм української мови;
- формування навичок комунікації у професійній сфері, моделювання діалогу «лікар-пацієнт»;
- ознайомлення з основними зразками медичної документації та рекомендаціями щодо їх оформлення.

1.3 Компетентності та результати навчання

Згідно з вимогами Стандарту вищої освіти дисципліна забезпечує набуття студентами **компетентностей:**

загальні:

- володіння культурою мислення, бути здатним до аналізу, узагальнення інформації, володіти культурою усного та писемного мовлення;
- усвідомлення соціальної значущості своєї майбутньої професії, володіння високою мотивацією до виконання професійної діяльності;

спеціальні (фахові, предметні):

- володіння вимовними навичками і навичками аудіювання, говоріння, читання та письма у рамках тем, що вивчаються;
- використання отриманих знань у різноманітних ситуаціях іномовного спілкування (вести діалоги у рамках вивчених тем, будувати в усній та письмовій формі монологічні висловлювання з вивчених проблем, читати навчальні тексти українською мовою, працювати з різними іншомовними джерелами інформації, словниками).

Матриця компетентностей

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
1.	Власне мовна компетентність	Знання базових лексичних одиниць і володіння певними формальними правилами їхньої трансформації в граматично	Використання базових лексичних, граматичних, стилістичних, орфоепічних, орфографічних, пунктуаційних знань; достатнього	Здатність спілкуватися в повсякденному у і/або навчально-професійному середовищі українською мовою	Досвід самостійної предметної діяльності: навчально-пізнавальної, аналітичної, синтетичної тощо, здатність до самоосвіти та професійного

		правильне осмислене висловлювання	обсягу словникового запасу інокомуніканта		розвитку
2.	Мовленнєва прагматична компетентність	Здатність здобувати знання про мовний матеріал задля розуміння чужих і синтезу власних програм мовленнєвої поведінки	Уміння використовувати засоби мови залежно від сфери та ситуацій; спілкування, редагувати власне й чуже мовлення	Здатність розкривати і реалізувати комунікативні наміри мовця у різних умовах спілкування; адекватно використовувати висловлювання в певних мовленнєвих актах відповідно до інтенцій	Здатність до контролю, самоконтролю й аналізу результатів мовленнєвої діяльності
3.	Комунікативна компетентність	Знання вербальних і невербальних засобів і способів висловлення думок, почуттів у різних сферах спілкування відповідно до ситуацій і тем спілкування, мовленнєвих актів, інтенційних програм, типів комунікативної організації дискурсу тощо	Уміння доцільно використовувати засоби мови в практиці живого спілкування, виправдано добирати вербальні та невербальні засоби для вирішення тих чи інших комунікативних завдань у різних сферах і ситуаціях спілкування	Здатність встановлювати і підтримувати контакт зі співрозмовником, змінювати мовленнєву поведінку залежно від комунікативної ситуації	Досвід особистої відповідальності за власну комунікативну поведінку; вимогливість до власного мовлення та культури спілкування

Результати навчання:

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати**:

- основні особливості фонетичної системи і артикуляційної бази української мови;
- основи граматики української мови;
- граматичні конструкції та моделі, що використовуються для характеристики предмета та процесу за різними ознаками (складом, будовою, структурою, функціями, призначенням і т. д.);
- основи медичної термінології;
- стандартні (типові) моделі професійного діалогу «лікар-пацієнт».

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **уміти**:

- читати українською мовою відповідно до орфоепічних норм сучасної української літературної мови;
- писати під диктування слова, словосполучення і речення;

- визначати частини мови і їх граматичні ознаки, правильно поєднувати (узгоджувати) частини мови, будувати прості і складні речення;
- сприймати на слух і переказувати українською мовою початкові відомості із предметів, які вивчаються;
- вживати граматичні конструкції та моделі, що характеризують предмети та процеси за різними ознаками (складом, будовою, структурою, функціями, призначенням і т. д.);
- застосовувати стандартні мовленнєві моделі професійного діалогу «лікар-пацієнт» у навчальній та реальній комунікації.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. На вивчення навчальної дисципліни відводиться **14,5** кредита ЄКТС **435** годин.

3. Структура навчальної дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням) для студентів-іноземців

ТЕМА	Лекції ї	Практичн і заняття	СРС	Індиві д. роб.
Змістовий модуль 1. Вступний фонетико-граматичний курс				
Тема 1. Голосні та приголосні (а, о, у, е, и, і, м, б, п, н, т, д, в, ф) Іменник. Інтонація розповідного речення. Приголосні (с, з, ц, к, х, г, ї, р, л). Інтонація розповідного речення зі сполучником А. Інтонація загального та спеціального питального речення. Іменник. Загальне поняття про число.		4	4	Не передбачено навчальним програмом
Тема 2. Приголосні (ш, ж, ч, щ, дз, дж). Речення з питальними словами Хто? Що? Де? Іменник. Загальне поняття про рід іменника. Особові займенники він, вона, воно, вони.		4	4	
Тема 3. Приголосний (й). Сполучник і (й). Літери я, ю, є, ї. Особливості їх вживання. Довгі приголосні. Число іменників середнього роду.		4	4	
Тема 4. Особові та присвійні займенники. Питальний займенник Чий? Чия? Чиє? Чий?		4	4	
Тема 5. Дієслово. І дієвідміна. Інфінітив. Теперішній час.		4	4	
Тема 6. Дієслово. II дієвідміна. Теперішній час. Наказовий спосіб дієслова. Знахідний відмінок іменника (вираження прямого об'єкта).		4	4	
Тема 7. Дієвідмінювання дієслів купувати, працювати, робити, любити. Минулий час дієслова.		2	4	
Тема 8. Прислівник як частина мови, що характеризує дію. Прислівники часу і способу дії. Питання ЯК?		2	4	
Тема 9. Дієслово БУТИ. Майбутній час дієслова.		2	4	
Тема 10. Прикметник. Рід і число. Прикметники і присвійні займенники у знахідному відмінку однини. Вираження часу (дні тижня).		4	4	
Тема 11. Іменники істот та особові займенники у знахідному відмінку однини.		2	4	
Тема 12. Прикметники та присвійні займенники у знахідному відмінку однини.		2	4	
Тема 13. Дієслово. Недоконаний і доконаний вид дієслова.		6	4	
Тема 14. Дієслова руху <i>іти, їхати</i> . Видо-часові форми.		4	6	
Тема 15. Іменники у знахідному відмінку для вираження напрямку руху.		4	4	
Тема 16. Дієслова руху <i>ходити, їздити</i> та їх вживання.		6	4	

Тема 17. Іменники у місцевому відмінку однини для позначення місця дії. Вживання прийменників У, НА.	4	4	
Тема 18. Іменники у місцевому відмінку множини.	2	4	
Тема 19. Прикметники і присвійні займенники у місцевому відмінку.	2	4	
Тема 20. Вживання місцевого відмінка для вираження часу (години, дні тижня).	2	4	
Разом за змістовим модулем 1, (год.)	68	82	

Змістовий модуль 2. Комунікативна граматики української мови

Тема 21. Іменники та особові займенники у родовому відмінку. Вживання родового відмінку після заперечення.	4	4	
Тема 22. Закінчення іменників чоловічого роду однини у родовому відмінку.	2	4	
Тема 23. Іменник у родовому відмінку для вираження приналежності. Прийменники, після яких вживається родовий відмінок.	4	4	
Тема 24. Дієслова руху. Іменники у родовому відмінку для вираження напрямку руху. Вживання прийменників ДО і ЗВІДКИ .	10	4	
Тема 25. Прикметники та присвійні займенники у родовому відмінку.	2	4	
Тема 26. Вживання іменників у давальному відмінку для позначення адресата дії.	2	4	
Тема 27. Особові займенники у давальному відмінку.	2	4	
Тема 28. Прикметники та присвійні займенники у давальному відмінку.	4	4	
Тема 29. Давальний відмінок для вираження віку.	2	4	
Тема 30. Присвійний займенник свій . Вживання дієслова подобатися – сподобатися .	2	2	
Тема 31. Давальний відмінок з модальними словами можна ≠ неможна, треба, потрібно, слід, необхідно	2	2	
Тема 32. Іменники, прикметники та присвійні займенники у давальному відмінку множини.	4	4	
Тема 33. Іменники й особові займенники в орудному відмінку однини для вираження засобу пересування та інструмента дії.	4	4	
Тема 34. Прийменник З (ІЗ, ЗІ) з іменниками в орудному відмінку.	2	2	
Тема 35. Орудний відмінок після дієслів бути, стати, працювати .	2	2	
Тема 36. Іменники в орудному відмінку множини.	2	4	
Тема 37. Вживання прикметників і присвійних займенників в орудному відмінку.	2	4	
Тема 38. Вживання виразів із задоволенням, з радістю, із жалем, з нетерпінням, з цікавістю . Орудний відмінок місця.	2	2	
Тема 39. Відмінки української мови, їх значення та вживання.	4	4	
Тема 40. Відмінювання основних груп прикметників.	4	4	
Тема 41. Займенники української мови та їх відмінкові	4	4	

форми.				
Тема 42. Дієслово: час, вид. Дієслова руху.		6	4	
Разом за змістовим модулем 2, (год.)		72	78	
Змістові модулі 1-2: 10 кредитів ECTS / 300 год.		140	160	
Підсумковий контроль				Залік
Аудиторна робота – 46,7%, СРС – 53,3%				
<i>Змістовий модуль 3. Професійне мовлення. Медична термінологія</i>				
Тема 43. Стоматологія. Знахідний і місцевий відмінки іменника. Гр. конструкції: Що? - Що?, Що? сформувалось (зародилось) Коли?, Що? поділяється на Що? Складні слова.		2	4	
Тема 44. Зуби. Знахідний, місцевий, родовий відмінки іменників. Гр. конструкції: Що? служить Для чого?, У кого є Що?, Що складається з Чого?, Що росте Де?, Де? виростає Що? Утворення віддієслівних іменників. Характеристика предмета за зовнішніми властивостями та його призначенням.		3	8	
Тема 45. Два набори зубів людини. Місцевий, родовий відмінки іменників та числівників. Гр. конструкції: Що? розташоване (знаходиться) Де?, Що? є результатом Чого?, Хто? має Що?, Хто? має Скільки? Чого?, Що? появляється Коли? Де? Кількісна характеристика предмета.		4	8	
Тема 46. Зуби: їх розвиток і будова. Молочні й постійні зуби. Родовий, орудний відмінки. Гр. конструкції: Що? називається Чим? (Як?), Що? появляється У кого? Коли? Вираження часових відносин: гр. конструкції До скількох років (місяців)?, У скільки років (місяців) починається, закінчується Що?		4	8	
Тема 47. Будова зубів. Вживання знахідного, місцевого, орудного, родового відмінків (іменники, прикметники). Гр. конструкції: Що? має Що?, Де? виділяють Що?, Що? покрите Чим?, Що? знаходиться Де?, Що? служить для Чого?, Що? складається з Чого? Вираження просторових відносин. Характеристика предмета за будовою та структурою. Означальне допоміжне речення.		4	8	
Тема 48. Огляд зубів. Вживання знахідного, родового та орудного відмінків. Вираження причинних відносин та відносин мети. Гр. конструкції: Що? може привести до ТОГО, ЩО..., Що? потрібно ДЛЯ ЧОГО?, ДЛЯ ЧОГО потрібно ЩО РОБИТИ? Вживання слів ПОТРІБНО, НЕОБХІДНО.		4	8	
Тема 49. Перкусія. Медична лексика латинського походження. Місцевий та знахідний відмінки іменників. Гр. конструкції: Що? використовується ДЛЯ ЧОГО?, ДЕ? виникає Що?, Що? має Що?. Віддієслівні іменники. Вказування на місце дії.		4	8	
Тема 50. Карієс. Споріднені слова. Прислівники способу дії. Вживання місцевого, знахідного, орудного відмінків. Гр. конструкції: Що? відбувається ДЕ?, ДЕ? появляється Що?, Що? появляється ЧОМУ?, Що? можна відчувати ЧИМ?, Що? розповсюджується НА Що?. Вираження просторових відносин та вказування на причину дії.		4	8	
Тема 51. Пульпіт. Ступені порівняння прикметників.		4	8	

Утворення віддієслівних іменників. Характеристика предмета за складом та внутрішніми функціями. Гр. конструкції: ЩО? викликає ЩО?, ЩО? обмежується ДЕ? (У ЧОМУ?), ЩО? поділяється НА ЩО?, ЩО? викликається ЧИМ?, ЩО? характеризується ЧИМ?, ЩО? складається з ЧОГО?. Іменники та прикметники у місцевому, родовому та орудному відмінках.				
Тема 52. Медична карта стоматологічного хворого. Кількісні і порядкові числівники та їх вживання. Арабські та римські цифри. Гр. конструкції: ЩО? заповнюється ДЕ?, ЩО? заповнюється КИМ? (КОЛИ?), ЩО? використовується ДЛЯ ЧОГО?, ЩО? позначають ЯК? (ЧИМ?), ЩО? використовують ДЛЯ ЧОГО?. Характеристика предмета за зовнішніми ознаками. Орудний відмінок виконавця дії. Вираження послідовності дії.		6	10	
Тема 53. Ознайомлення з медичною картою стоматологічного хворого. Заповнення медичної карти.		6	12	
Разом за змістовим модулем 3, (год.)		45	90	
Змістовий модуль 3: 4,5 кредита ECTS / 135 год.		45	90	
Підсумковий контроль				Іспит
Аудиторна робота – 33,3%, СРС – 66,7%				

4. Тематичний план лекцій (лекції не передбачені)

5. Тематичний план практичних занять з курсу «Українська мова (за професійним спрямуванням)» для студентів-іноземців

№ з. п.	ТЕМА	К-ть годин
<i>Змістовий модуль 1. Вступний фонетико-граматичний курс</i>		
Пр.зан.1	Голосні та приголосні (а, о, у, е, и, і, м, б, п, н, т, д, в, ф). Іменник. Інтонація розповідного речення. Приголосні (с, з, ц, к, х, г, ї, р, л). Інтонація розповідного речення зі сполучником А. Інтонація загального та спеціального питального речення. Іменник. Загальне поняття про число.	2
Пр.зан.2	Голосні та приголосні (а, о, у, е, и, і, м, б, п, н, т, д, в, ф). Іменник. Інтонація розповідного речення. Приголосні (с, з, ц, к, х, г, ї, р, л). Інтонація розповідного речення зі сполучником А. Інтонація загального та спеціального питального речення. Іменник. Загальне поняття про число.	2
Пр.зан.3	Приголосні (ш, ж, ч, щ, дз, дж). Речення з питальними словами Хто? Що? Де? Іменник. Загальне поняття про рід іменника. Особові займенники він, вона, воно, вони.	2
Пр.зан.4	Приголосні (ш, ж, ч, щ, дз, дж). Речення з питальними словами Хто? Що? Де? Іменник. Загальне поняття про рід іменника. Особові займенники він, вона, воно, вони.	2
Пр.зан.5	Приголосний (й). Сполучник і (й). Літери <i>я, ю, є, ї.</i> Особливості їх вживання. Довгі приголосні. Рід іменників середнього роду.	2
Пр.зан.6	Приголосний (й). Сполучник і (й). Літери <i>я, ю, є, ї.</i> Особливості їх вживання. Довгі приголосні. Рід іменників середнього роду.	2
Пр.зан.7	Особові та присвійні займенники. Питальний займенник Чий? Чия? Чиє? Чиї?	2

Пр.зан.8	Особові та присвійні займенники. Питальний займенник Чий? Чия? Чиє? Чиї?	2
Пр.зан.9	Дієслово. І дієвідміна. Інфінітив. Теперішній час.	2
Пр.зан.10	Дієслово. І дієвідміна. Інфінітив. Теперішній час.	2
Пр.зан.11	Дієслово. П дієвідміна. Теперішній час. Наказовий спосіб дієслова. Знахідний відмінок іменника (вираження прямого об'єкта).	2
Пр.зан.12	Дієслово. П дієвідміна. Теперішній час. Наказовий спосіб дієслова. Знахідний відмінок іменника (вираження прямого об'єкта).	2
Пр.зан.13	Дієвідмінювання дієслів <i>купувати, працювати, робити, любити</i> . Минулий час дієслова.	2
Пр.зан.14	Прислівник як частина мови, що характеризує дію. Прислівники часу і способу дії. Питання ЯК?	2
Пр.зан.15	Дієслово БУТИ. Майбутній час дієслова.	2
Пр.зан.16	Прикметник. Рід і число. Прикметники і присвійні займенники у знахідному відмінку однини. Вираження часу (дні тижня).	2
Пр.зан.17	Прикметник. Рід і число. Прикметники і присвійні займенники у знахідному відмінку однини. Вираження часу (дні тижня).	2
Пр.зан.18	Іменники істот та особові займенники у знахідному відмінку.	2
Пр.зан.19	Прикметники та присвійні займенники у знахідному відмінку.	2
Пр.зан.20	Дієслово. Недоконаний і доконаний вид дієслова	2
Пр.зан.21	Дієслово. Недоконаний і доконаний вид дієслова	2
Пр.зан.22	Дієслово. Недоконаний і доконаний вид дієслова	2
Пр.зан.23	Дієслова руху іти, їхати . Видо-часові форми.	2
Пр.зан.24	Дієслова руху іти, їхати . Видо-часові форми.	2
Пр.зан.25	Іменники у знахідному відмінку для вираження напрямку руху.	2
Пр.зан.26	Іменники у знахідному відмінку для вираження напрямку руху.	2
Пр.зан.27	Дієслова руху ходити, їздити та їх вживання.	2
Пр.зан.28	Дієслова руху ходити, їздити та їх вживання.	2
Пр.зан.29	Дієслова руху ходити, їздити та їх вживання.	2
Пр.зан.30	Іменники у місцевому відмінку однини для позначення місця дії. Вживання прийменників У, НА.	2
Пр.зан.31	Іменники у місцевому відмінку однини для позначення місця дії. Вживання прийменників У, НА.	2
Пр.зан.32	Іменники у місцевому відмінку множини.	2
Пр.зан.33	Прикметники і присвійні займенники у місцевому відмінку.	2
Пр.зан.34	Вживання місцевого відмінка для вираження часу (години, дні тижня).	2
	РАЗОМ	68
Змістовий модуль 2. Комунікативна граматики української мови		
Пр.зан.1	Іменники та особові займенники у родовому відмінку. Вживання родового відмінку після заперечення.	2
Пр.зан.2	Іменники та особові займенники у родовому відмінку. Вживання родового відмінку після заперечення.	2
Пр.зан.3	Закінчення іменників чоловічого роду однини у родовому відмінку.	2
Пр.зан.4	Іменник у родовому відмінку для вираження приналежності. Прийменники, після яких вживається родовий відмінок.	2
Пр.зан.5	Іменник у родовому відмінку для вираження приналежності. Прийменники, після яких вживається родовий відмінок.	2
Пр.зан.6	Дієслова руху. Іменники у родовому відмінку для вираження напрямку руху. Вживання прийменників ДО і ЗВІДКИ .	2
Пр.зан.7	Дієслова руху. Іменники у родовому відмінку для вираження напрямку руху. Вживання прийменників ДО і ЗВІДКИ .	2
Пр.зан.8	Дієслова руху. Іменники у родовому відмінку для вираження напрямку руху. Вживання прийменників ДО і ЗВІДКИ .	2

Пр.зан.9	Дієслова руху. Іменники у родовому відмінку для вираження напрямку руху. Вживання прийменників ДО і ЗВІДКИ .	2
Пр.зан.10	Дієслова руху. Іменники у родовому відмінку для вираження напрямку руху. Вживання прийменників ДО і ЗВІДКИ .	2
Пр.зан.11	Прикметники та присвійні займенники у родовому відмінку.	2
Пр.зан.12	Вживання іменників у давальному відмінку для позначення адресата дії.	2
Пр.зан.13	Особові та присвійні займенники у давальному відмінку.	2
Пр.зан.14	Прикметники та присвійні займенники у давальному відмінку.	2
Пр.зан.15	Прикметники та присвійні займенники у давальному відмінку.	2
Пр.зан.16	Давальний відмінок для вираження віку.	2
Пр.зан.17	Присвійний займенник свій . Вживання дієслова подобатися - сподобатися .	2
Пр.зан.18	Давальний відмінок з модальними словами можна ≠ неможна, треба, потрібно, слід, необхідно .	2
Пр.зан.19	Іменники, прикметники та присвійні займенники у давальному відмінку множини.	2
Пр.зан.20	Іменники, прикметники та присвійні займенники у давальному відмінку множини.	2
Пр.зан.21	Іменники й особові займенників орудному відмінку однини для вираження засобу пересування та інструмента дії.	2
Пр.зан.22	Іменники й особові займенників орудному відмінку однини для вираження засобу пересування та інструмента дії.	2
Пр.зан.23	Прийменник З (ІЗ, ЗІ) з іменниками в орудному відмінку	2
Пр.зан.24	Орудний відмінок після дієслів бути, стати, працювати .	2
Пр.зан.25	Іменники в орудному відмінку множини.	2
Пр.зан.26	Вживання прикметників і присвійних займенників в орудному відмінку.	2
Пр.зан.27	Вживання виразів із задоволенням, з радістю, із жалем, з нетерпінням, з цікавістю . Орудний відмінок місця.	2
Пр.зан.28	Відмінки української мови, їх значення та вживання.	2
Пр.зан.29	Відмінки української мови, їх значення та вживання.	2
Пр.зан.30	Відмінювання основних груп прикметників.	2
Пр.зан.31	Відмінювання основних груп прикметників.	2
Пр.зан.32	Займенники української мови та їх відмінкові форми.	2
Пр.зан.33	Займенники української мови та їх відмінкові форми.	2
Пр.зан.34	Дієслово: час, вид. Дієслова руху.	2
Пр.зан.35	Дієслово: час, вид. Дієслова руху.	2
Пр.зан.36	Дієслово: час, вид. Дієслова руху.	2
	РАЗОМ	72
Змістовий модуль 3. Професійне мовлення. Медична термінологія		
Пр.зан.1	Стоматологія. Знахідний і місцевий відмінки іменника. Гр. конструкції : Що? - Що?, Що? сформувалось (зародилось) Коли? , Що? поділяється на Що? Складні слова.	2
Пр.зан.2	Зуби. Знахідний, місцевий, родовий відмінки іменників. Гр. конструкції: Що? служить Для чого?, У кого є Що?, Що складається З Чого?, Що росте Де?, Де? виростає Що? Утворення віддієслівних іменників. Характеристика предмета за зовнішніми властивостями та його призначенням.	3
Пр.зан.3	Два набори зубів людини. Місцевий, родовий відмінки іменників та числівників. Гр. конструкції: Що? розташоване (знаходиться) Де?, Що? є результатом Чого?, Хто? має Що?, Хто? має Скільки? Чого?, Що? появляється Коли? Де? Кількісна характеристика предмета.	2

Пр.зан.4	Два набори зубів людини. Місцевий, родовий відмінки іменників та числівників. Гр. конструкції: Що? розташоване (знаходиться) Де?, Що? є результатом Чого?, Хто? має Що?, Хто? має Скільки? Чого?, Що? появляється Коли? Де? Кількісна характеристика предмета.	2
Пр.зан.5	Зуби: їх розвиток і будова. Молочні й постійні зуби. Родовий, орудний відмінки. Гр. конструкції: Що? називається Чим? (Як?), Що? появляється У кого? Коли? Вираження часових відносин: гр. конструкції До скількох років (місяців)?, У скільки років (місяців) починається, закінчується Що?	2
Пр.зан.6	Зуби: їх розвиток і будова. Молочні й постійні зуби. Родовий, орудний відмінки. Гр. конструкції: Що? називається Чим? (Як?), Що? появляється У кого? Коли? Вираження часових відносин: гр. конструкції До скількох років (місяців)?, У скільки років (місяців) починається, закінчується Що?	2
Пр.зан.7	Будова зубів. Вживання знахідного, місцевого, орудного, родового відмінків (іменники, прикметники). Гр. конструкції: Що? має Що?, Де? виділяють Що?, Що? покрите Чим?, Що? знаходиться Де?, Що? служить для Чого?, Що? складається з Чого? Вираження просторових відносин. Характеристика предмета за будовою та структурою. Означальне допоміжне речення.	2
Пр.зан.8	Будова зубів. Вживання знахідного, місцевого, орудного, родового відмінків (іменники, прикметники). Гр. конструкції: Що? має Що?, Де? виділяють Що?, Що? покрите Чим?, Що? знаходиться Де?, Що? служить для Чого?, Що? складається з Чого? Вираження просторових відносин. Характеристика предмета за будовою та структурою. Означальне допоміжне речення.	2
Пр.зан.9	Огляд зубів. Вживання знахідного, родового та орудного відмінків. Вираження причинних відносин та відносин мети. Гр. конструкції: Що? може привести до ТОГО, Що..., Що? потрібно ДЛЯ ЧОГО?, ДЛЯ ЧОГО потрібно Що РОБИТИ? Вживання слів ПОТРІБНО, НЕОБХІДНО.	2
Пр.зан.10	Огляд зубів. Вживання знахідного, родового та орудного відмінків. Вираження причинних відносин та відносин мети. Гр. конструкції: Що? може привести до ТОГО, Що..., Що? потрібно ДЛЯ ЧОГО?, ДЛЯ ЧОГО потрібно Що РОБИТИ? Вживання слів ПОТРІБНО, НЕОБХІДНО.	2
Пр.зан.11	Перкусія. Медична лексика латинського походження. Місцевий та знахідний відмінок іменників. Гр. конструкції: Що? використовується ДЛЯ ЧОГО?, ДЕ? виникає Що?, Що? має Що?. Віддієслівні іменники. Вказування на місце дії.	2
Пр.зан.12	Перкусія. Медична лексика латинського походження. Місцевий та знахідний відмінок іменників. Гр. конструкції: Що? використовується ДЛЯ ЧОГО?, ДЕ? виникає Що?, Що? має Що?. Віддієслівні іменники. Вказування на місце дії.	2
Пр.зан.13	Карієс. Споріднені слова. Прислівники способу дії. Вживання місцевого, знахідного, орудного відмінків. Гр. конструкції: Що? відбувається ДЕ?, ДЕ? появляється Що?, Що? появляється ЧОМУ?, Що? можна відчувати ЧИМ?, Що? розповсюджується НА Що?. Вираження просторових відносин та вказування на причину дії.	2
Пр.зан.14	Карієс. Споріднені слова. Прислівники способу дії. Вживання місцевого, знахідного, орудного відмінків. Гр. конструкції: Що? відбувається ДЕ?, ДЕ? появляється Що?, Що? появляється ЧОМУ?, Що? можна відчувати ЧИМ?, Що? розповсюджується НА Що?. Вираження просторових відносин та вказування на причину дії.	2
Пр.зан.15	Пульпіт. Ступені порівняння прикметників. Утворення віддієслівних іменників. Характеристика предмета за складом та внутрішніми функціями. Гр. конструкції: Що? викликає Що?, Що? обмежується	2

	ДЕ? (У ЧОМУ?), ЩО? поділяється НА ЩО?, ЩО? викликається ЧИМ?, ЩО? характеризується ЧИМ?, ЩО? складається з ЧОГО?. Іменники та прикметники у місцевому, родовому та орудному відмінках.	
Пр.зан.16	Пульпіт. Ступені порівняння прикметників. Утворення віддієслівних іменників. Характеристика предмета за складом та внутрішніми функціями. Гр. конструкції: ЩО? викликає ЩО?, ЩО? обмежується ДЕ? (У ЧОМУ?), ЩО? поділяється НА ЩО?, ЩО? викликається ЧИМ?, ЩО? характеризується ЧИМ?, ЩО? складається з ЧОГО?. Іменники та прикметники у місцевому, родовому та орудному відмінках.	2
Пр.зан.17	Медична карта стоматологічного хворого. Кількісні і порядкові числівники та їх вживання. Арабські та римські цифри. Гр. конструкції: ЩО? заповнюється ДЕ?, ЩО? заповнюється КИМ? (КОЛИ?), ЩО? використовується ДЛЯ ЧОГО?, ЩО? позначають ЯК? (ЧИМ?), ЩО? використовують ДЛЯ ЧОГО?. Характеристика предмета за зовнішніми ознаками. Орудний відмінок виконавця дії. Вираження послідовності дії.	2
Пр.зан.18	Медична карта стоматологічного хворого. Кількісні і порядкові числівники та їх вживання. Арабські та римські цифри. Гр. конструкції: ЩО? заповнюється ДЕ?, ЩО? заповнюється КИМ? (КОЛИ?), ЩО? використовується ДЛЯ ЧОГО?, ЩО? позначають ЯК? (ЧИМ?), ЩО? використовують ДЛЯ ЧОГО?. Характеристика предмета за зовнішніми ознаками. Орудний відмінок виконавця дії. Вираження послідовності дії.	2
Пр.зан.19	Медична карта стоматологічного хворого. Кількісні і порядкові числівники та їх вживання. Арабські та римські цифри. Гр. конструкції: ЩО? заповнюється ДЕ?, ЩО? заповнюється КИМ? (КОЛИ?), ЩО? використовується ДЛЯ ЧОГО?, ЩО? позначають ЯК? (ЧИМ?), ЩО? використовують ДЛЯ ЧОГО?. Характеристика предмета за зовнішніми ознаками. Орудний відмінок виконавця дії. Вираження послідовності дії.	2
Пр.зан.20	Ознайомлення з медичною картою стоматологічного хворого. Заповнення медичної карти.	2
Пр.зан.21	Ознайомлення з медичною картою стоматологічного хворого. Заповнення медичної карти.	2
Пр.зан.22	Ознайомлення з медичною картою стоматологічного хворого. Заповнення медичної карти.	2
	РАЗОМ	45

6. Тематичний план самостійної роботи студентів з курсу «Українська мова (за професійним спрямуванням)» для студентів-іноземців

№ з.п.	ТЕМА	Кількість годин	Вид контролю
Змістовий модуль 1. Вступний фонетико-граматичний курс			
1.	Голосні та приголосні (а, о, у, е, и, і, м, б, п, н, т, д, в, ф) Іменник. Інтонація розповідного речення. Приголосні (с, з, ц, к, х, г, ї, р, л). Інтонація розповідного речення зі сполучником А. Інтонація загального та спеціального питального речення. Іменник. Загальне поняття про число.	4	Поточний контроль на практичних заняттях
2.	Приголосні (ш, ж, ч, щ, дз, дж). Речення з питальними словами Хто? Що? Де? Іменник. Загальне поняття про рід іменника. Особові займенники він, вона, воно, вони.	4	
3.	Приголосний (й). Сполучник і (й). Літери я, ю, є, ї. Особливості їх вживання. Довгі приголосні. Число іменників середнього роду.	4	
4.	Особові та присвійні займенники. Питальний займенник Чий? Чия? Чиє? Чиї?	4	
5.	Дієслово. І дієвідміна. Інфінітив. Теперішній час.	4	
6.	Дієслово. II дієвідміна. Теперішній час. Наказовий спосіб дієслова. Знахідний відмінок іменника (вираження прямого об'єкта).	4	
7.	Дієвідмінювання дієслів <u>купувати, працювати, робити, любити</u> . Минулий час дієслова.	4	
8.	Дієслово БУТИ. Майбутній час дієслова.	4	
9.	Прислівник як частина мови, що характеризує дію. Прислівники часу і способу дії. Питання ЯК?	4	
10.	Прикметник. Рід і число. Прикметники і присвійні займенники у знахідному відмінку однини. Вираження часу (дні тижня).	4	
11.	Іменники істот та особові займенники у знахідному відмінку однини.	4	
12.	Прикметники та присвійні займенники у знахідному відмінку однини.	4	
13.	Дієслово. Недоконаний і доконаний вид дієслова.	4	
14.	Дієслова руху <i>іти, їхати</i> . Видо-часові форми.	6	Усне опитування
15.	Іменники у знахідному відмінку для вираження напрямку руху.	4	
16.	Дієслова руху <i>ходити, їздити</i> та їх вживання.	4	
17.	Іменники у місцевому відмінку однини для позначення місця дії. Вживання прийменників У, НА.	4	
18.	Іменники у місцевому відмінку множини.	4	
19.	Прикметники і присвійні займенники у місцевому відмінку.	4	
20.	Вживання місцевого відмінка для вираження часу (години, дні тижня).	4	
	РАЗОМ	82	
Змістовий модуль 2. Комунікативна граматики української мови			
1.	Іменники та особові займенники у родовому відмінку.	4	Поточний

	Вживання родового відмінку після заперечення.		контроль на практичних заняттях
2.	Закінчення іменників чоловічого роду однини у родовому відмінку.	4	
3.	Іменник у родовому відмінку для вираження приналежності. Прийменники, після яких вживається родовий відмінок.	4	
4.	Дієслова руху. Іменники у родовому відмінку для вираження напрямку руху. Вживання прийменників ДО і ЗВІДКИ .	4	
5.	Прикметники та присвійні займенники у родовому відмінку.	4	
6.	Вживання іменників у давальному відмінку для позначення адресата дії.	4	
7.	Особові займенники у давальному відмінку.	4	
8.	Прикметники та присвійні займенники у давальному відмінку.	4	
9.	Давальний відмінок для вираження віку.	4	
10.	Присвійний займенник свій . Вживання дієслова подобатися – сподобатися .	2	
11.	Давальний відмінок з модальними словами можна ≠ неможна, треба, потрібно, слід, необхідно	2	
12.	Іменники, прикметники та присвійні займенники у давальному відмінку множини.	4	
13.	Іменники й особові займенників орудному відмінку однини для вираження засобу пересування та інструмента дії.	4	
14.	Прийменник З (ІЗ, ЗІ) з іменниками в орудному відмінку.	2	
15.	Орудний відмінок після дієслів бути, стати, працювати .	2	
16.	Іменники в орудному відмінку множини.	4	
17.	Вживання прикметників і присвійних займенників в орудному відмінку.	4	
18.	Вживання виразів із задоволенням, з радістю, із жалем, з нетерпінням, з цікавістю . Орудний відмінок місця.	2	
19.	Відмінки української мови, їх значення та вживання.	4	
20.	Відмінювання основних груп прикметників.	4	
21.	Займенники української мови та їх відмінкові форми.	4	
22.	Дієслово: час, вид. Дієслова руху.	4	Усна передача змісту вивченого
	РАЗОМ	78	

Змістовий модуль 3. Професійне мовлення. Медична термінологія

1.	Стоматологія. Знахідний і місцевий відмінки іменника. Гр. конструкції: Що? - Що?, Що? сформувалось (зародилось) Коли? , Що? поділяється на Що? Складні слова.	4	Поточний контроль на практичних заняттях
2.	Зуби. Знахідний, місцевий, родовий відмінки іменників. Гр. конструкції: Що? служить Для чого?, У кого є Що?, Що складається з Чого?, Що росте Де?, Де? виростає Що? Утворення віддієслівних іменників. Характеристика предмета за зовнішніми властивостями та його призначенням.	8	
3.	Два набори зубів людини. Місцевий, родовий відмінки іменників та числівників. Гр. конструкції: Що? розташоване (знаходиться) Де?, Що? є результатом Чого?, Хто? має Що?,	8	

	Хто? має Скільки? Чого?, Що? появляється Коли? Де? Кількісна характеристика предмета.		
4.	Зуби: їх розвиток і будова. Молочні й постійні зуби. Родовий, орудний відмінки. Гр. конструкції: Що? називається Чим? (Як?), Що? появляється У кого? Коли? Вираження часових відносин: гр. конструкції До скількох років (місяців)?, У скільки років (місяців) починається, закінчується Що?	8	
5.	Будова зубів. Вживання знахідного, місцевого, орудного, родового відмінків (іменники, прикметники). Гр. конструкції: Що? має Що?, Де? виділяють Що?, Що? покрите Чим?, Що? знаходиться Де?, Що? служить для Чого?, Що? складається з Чого? Вираження просторових відносин. Характеристика предмета за будовою та структурою. Означальне допоміжне речення.	8	
6.	Огляд зубів. Вживання знахідного, родового та орудного відмінків. Вираження причинних відносин та відносин мети. Гр. конструкції: Що? може привести до ТОГО, ЩО..., Що? потрібно ДЛЯ ЧОГО?, ДЛЯ ЧОГО потрібно ЩО РОБИТИ? Вживання слів ПОТРІБНО, НЕОБХІДНО.	8	
7.	Перкусія. Медична лексика латинського походження. Місцевий та знахідний відмінок іменників. Гр. конструкції: Що? використовується ДЛЯ ЧОГО?, ДЕ? виникає Що?, Що? має Що?. Віддієслівні іменники. Вказування на місце дії.	8	
8.	Карієс. Споріднені слова. Прислівники способу дії. Вживання місцевого, знахідного, орудного відмінків. Гр. конструкції: Що? відбувається ДЕ?, ДЕ? появляється Що?, Що? появляється ЧОМУ?, Що? можна відчувати ЧИМ?, Що? розповсюджується НА Що?. Вираження просторових відносин та вказування на причину дії.	8	
9.	Пульпіт. Ступені порівняння прикметників. Утворення віддієслівних іменників. Характеристика предмета за складом та внутрішніми функціями. Гр. конструкції: Що? викликає Що?, Що? обмежується ДЕ? (У ЧОМУ?), Що? поділяється НА Що?, Що? викликається ЧИМ?, Що? характеризується ЧИМ?, Що? складається з ЧОГО?. Іменники та прикметники у місцевому, родовому та орудному відмінках.	8	
10.	Медична карта стоматологічного хворого. Кількісні і порядкові числівники та їх вживання. Арабські та римські цифри. Гр. конструкції: Що? заповнюється ДЕ?, Що? заповнюється КИМ? (КОЛИ?), Що? використовується ДЛЯ ЧОГО?, Що? позначають ЯК? (ЧИМ?), Що? використовують ДЛЯ ЧОГО?. Характеристика предмета за зовнішніми ознаками. Орудний відмінок виконавця дії. Вираження послідовності дії.	10	
11.	Ознайомлення з медичною картою стоматологічного хворого. Заповнення медичної карти.	12	
	ВСЬОГО	90	

7. Індивідуальні завдання не передбачені навчальним планом.

8. Методи навчання. На практичних заняттях використовуються такі методики і технології: пояснення викладача, прослуховування магнітофонного запису діалогів українською мовою, робота з електронними словниками при двосторонньому перекладі текстів, рольові ігри.

Самостійна робота включає: підготовку до тестів, контрольних робіт, виконання домашніх завдань, підготовку та оформлення рефератів, переклади текстів, заучування напам'ять навчального матеріалу, Інтернет, лінгвістичні комп'ютерні програми.

9. Методи контролю. Контрольні заходи включають поточний і підсумковий семестровий контроль.

10. Поточний контроль проводиться на кожному занятті. Оцінюється рівень розуміння студентом граматичного матеріалу, вміння формулювати запитання по темі та давати на нього відповідь, якість підготовки домашнього завдання. Оцінювання поточної навчальної діяльності. Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною) шкалою з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни. При цьому враховуються всі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки. Виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою.

11. Форма підсумкового контролю успішності навчання (залік, екзамен)

Семестровий залік (2 семестр) - це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу з дисципліни виключно на підставі результатів виконання ним усіх видів навчальних робіт, передбачених робочою навчальною програмою. Семестровий залік (I-й та II-й семестри) виставляється за результатами поточного контролю.

Семестровий іспит (4 семестр) – це форма підсумкового контролю засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу з навчальної дисципліни за семестр, що проводиться як контрольний захід. Студент вважається допущеним до семестрового екзамену з навчальної дисципліни, якщо він відвідав усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття, виконав усі види робіт, передбачені робочою програмою цієї навчальної дисципліни, та при її вивченні впродовж семестру набрав кількість балів, не меншу за мінімальну (72 бали).

Семестровий екзамен проводиться у письмовій формі у період екзаменаційної сесії, відповідно до розкладу. Форма проведення екзамену є стандартизованою і включає контроль теоретичної та практичної підготовки. Іспит з української мови проводиться наприкінці терміну навчання (III-й семестр). Екзаменаційна робота передбачає оцінювання знань граматичного матеріалу та усного мовлення, яке складається з виконання граматичного завдання, монологічного висловлювання за заданою темою, моделювання ситуативного діалогу (2-й рік навчання), читання та письмового перекладу мікротексту з наукового стилю мовлення. Контроль повного оволодіння студентом вивченого матеріалу здійснюється за допомогою додаткових запитань.

12. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти:

Для дисциплін, формою підсумкового контролю яких є залік (2 семестр):

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни, становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни, становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за 4-ри бальною (національною) шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 200}{5}$$

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком

4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200
4.97	199
4.95	198
4.92	197
4.9	196
4.87	195
4.85	194
4.82	193
4.8	192
4.77	191
4.75	190
4.72	189
4.7	188
4.67	187
4.65	186
4.62	185
4.6	184
4.57	183
4.52	181
4.5	180
4.47	179

4-бальна шкала	200-бальна шкала
4.45	178
4.42	177
4.4	176
4.37	175
4.35	174
4.32	173
4.3	172
4.27	171
4.24	170
4.22	169
4.19	168
4.17	167
4.14	166
4.12	165
4.09	164
4.07	163
4.04	162
4.02	161
3.99	160
3.97	159
3.94	158

4-бальна шкала	200-бальна шкала
3.92	157
3.89	156
3.87	155
3.84	154
3.82	153
3.79	152
3.77	151
3.74	150
3.72	149
3.7	148
3.67	147
3.65	146
3.62	145
3.57	143
3.55	142
3.52	141
3.5	140
3.47	139
3.45	138
3.42	137
3.4	136

4-бальна шкала	200-бальна шкала
3.37	135
3.35	134
3.32	133
3.3	132
3.27	131
3.25	130
3.22	129
3.2	128
3.17	127
3.15	126
3.12	125
3.1	124
3.07	123
3.02	121
3	120
Менше 3	Недостатньо

Для дисциплін, формою підсумкового контролю яких є екзамен (4 семестр):

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність для допуску до екзамену (диференційованого заліку), становить 120 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для допуску до екзамену (диференційованого заліку), становить 72 бали.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за 4-ри бальною (національною) шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 120}{5}$$

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються екзаменом

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120	4.45	107	3.91	94	3.37	81
4.95	119	4.41	106	3.87	93	3.33	80
4.91	118	4.37	105	3.83	92	3.29	79
4.87	117	4.33	104	3.79	91	3.25	78
4.83	116	4.29	103	3.74	90	3.2	77
4.79	115	4.25	102	3.7	89	3.16	76
4.75	114	4.2	101	3.66	88	3.12	75
4.7	113	4.16	100	3.62	87	3.08	74
4.66	112	4.12	99	3.58	86	3.04	73
4.62	111	4.08	98	3.54	85	3	72
4.58	110	4.04	97	3.49	84	Менше 3	Недостатньо
4.54	109	3.99	96	3.45	83		
4.5	108	3.95	95	3.41	82		

80. **Максимальна кількість балів**, яку може набрати студент при складанні екзамену, становить

Мінімальна кількість балів при складанні екзамену - не менше 50.

Оцінка з дисципліни, яка завершується екзаменом, визначається, як сума балів за поточну навчальну діяльність (не менше 72) та балів за екзамен (не менше 50).

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну (національну) шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, з урахуванням кількості балів, набраних з дисципліни, ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10 % студентів
B	Наступні 25 % студентів
C	Наступні 30 % студентів
D	Наступні 25 % студентів
E	Останні 10 % студентів

Ранжування з присвоєнням оцінок „A”, „B”, „C”, „D”, „E” проводиться для студентів даного курсу, які навчаються за однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни. Студенти, які одержали оцінки FX, F («2»), не вносяться до списку студентів, що ранжуються. Студенти з оцінкою FX після перескладання автоматично отримують бал „E”.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та чотирибальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів перевіряється статистичними методами (коефіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

Самостійна робота студентів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу, контролюється при підсумковому контролі.

13. Методичне забезпечення (навчально-методичні розробки для студентів, матеріали для самостійної роботи студентів, тестові завдання для поточного та підсумкового контролю знань і вмінь студентів).

14. Рекомендована література

Основна (Базова)

1. Вальченко І. В. Ласкаво просимо!: навч. посібник з української мови для іноземних студентів: у 2-х ч. / І. В. Вальченко, Я. М. Прилуцька; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. Харків: ХНАМГ, 2011.

2. Людина (будова тіла, органи та його системи). Методичні розробки з української мови для іноземних студентів 2 курсу стоматологічного факультету англomовного відділення. Укладач: Чикайло І. В. Львів: ЛНМУ, 2022.

3. Українська грамати́ка: крок за кроком. Укладач: Чикайло І. В. Львів, 2022.

4. Українська мова для стоматологів. Методичні розробки з української мови для іноземних студентів II курсу стоматологічного факультету англomовного відділення. Укладач: Чикайло І. В. Львів: ЛНМУ, 2022.

5. Фахове мовлення стоматолога. Частина 1 (Лексико-термінологічний рівень). Методичні розробки для студентів II-го курсу стоматологічного факультету англomовного відділення. Укладач: Чикайло І. В. Львів: ЛНМУ, 2022.

Додаткова

1. Джура М. З. Вивчаймо українську мову! Львів, 2007.

2. Вивчаємо українську граматику. Частина I (місцевий, знахідний і давальний відмінки). Укладачі: Іванців О. С., Чикайло І. В. Львів, 2022.

3. Макарова Г. І., Паламар Л. П., Присяжнюк Н. К. Вивчайте українську мову. Київ, 1975.

4. Методичні розробки “100 вправ з граматики української мови” (вступний курс для студентів англomовного та підготовчого відділень). Укладачі: Іванців О. С., Ярова К. Б. Львів: ЛНМУ, 2004.

5. Методичні розробки з української мови для іноземних студентів. Частина 1 (місцевий і знахідний відмінки). Укладачі: Іванців О. С., Чикайло І. В. Львів, 2005.

6. Практичний курс української мови для іноземних студентів. Укладачі: Іванців О. С., Чикайло І. В. Львів, 2012.

7. Таблиці та схеми з української мови. Наочно-ілюстративні матеріали для студентів-іноземців. Укладачі: Іванців О. С., Смолінська О. Є. Львів, 2003.

15. Інформаційні ресурси

NovaMova.com.ua - Українська мова в Інтернеті;

mova.kreschatic.kiev.ua - Уроки державної мови

www.arkas-proswita.iatr.org.ua - Я розмовляю українською!

http://mylanguages.org/ukrainian_audio.php

<https://ukrainianlessons.com/episode48/>

<https://ukrainianlessons.com/season1/>

<https://www.youtube.com/watch?v=84c4MJIkTyQ>

<https://www.ukrinform.net/>

<http://www.ukrainianlanguage.org.uk/read/unit01/page1-1.htm>

<https://www.ukma.edu.ua/eng/ufl/>

http://learn101.org/ukrainian_adjectives.php